

mæssige virkninger af svingende indkomster, indeholder forslaget regler om, at overskud, der spares op i virksomheden, kun bliver beskattet med en virksomhedsskat på 50 pct.

Endvidere giver ordningen selvstændige erhvervsdrivende mulighed for en konsolidering af virksomheden, fordi overskud, der opspares, kun beskattes med 50 pct. virksomhedsskat. Gennem virksomhedsordningen tilnærmes beskatningen af virksomheder, der drives personligt, således til beskatningen af selskaber. Valget af organisationsform vil derfor i mindre grad end efter gældende regler blive påvirket af skattereglerne. Der er dog en afgørende forskel mellem de to beskatningsformer, idet der under virksomhedsordningen kan gives fradrag for virksomhedens underskud i indkomst udenfor virksomheden. Dette vil især være til fordel for nyetablerede, mindre erhvervsdrivende.

4. Efter forslaget kan virksomhedsordningen anvendes af alle selvstændige erhvervsdrivende. Ordningen kan dog ikke anvendes på indkomst som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1 nr. 10, dvs. på indkomst ved selvstændig skibsvirksomhed, når denne virksomhed er den skattepligtiges bierhverv.

Der er tale om en frivillig ordning, som den skattepligtige for hvert enkelt indkomstår kan vælge eller undlade at vælge. Benytter den skattepligtige sig ikke af ordningen, beskattes indkomst fra virksomheden efter reglerne i personskatteloven. Det betyder, at foruden en opgørelse af den skattepligtige almindelige indkomst foretages en opgørelse af personlig indkomst og kapitalindkomst. I så fald vil f.eks. renteudgifter blive betragtet som negativ kapitalindkomst, hvorved fradragsværdien begrænses til ca. 50 pct. Endvidere vil afkastet af den kapital, som ejeren har investeret i produktionsapparat, varelager m.v., blive betragtet som personlig indkomst.

5. Da den skattepligtige almindelige indkomst behandles forskelligt under virksomhedsordningen og uden for, er det en forudsætning for at anvende ordningen, at der udarbejdes et særskilt regnskab for virksomheden. Virksomhedens økonomi skal regnskabsmæssigt være adskilt fra den skattepligtiges private økonomi.

Det vil endvidere være en betingelse for at anvende virksomhedsordningen, at den skattepligtige opfylder bogføringslovens krav til regnskabsførelsen. Dette gælder også for skattepligtige, der ikke er bogføringspligtige efter bogføringsloven.

For langt den overvejende del af de selvstændige erhvervsdrivende vil anvendelse af virksomhedsordningen kun betyde, at der skal gives nogle enkelte ekstra oplysninger i forhold til idag. Under virksomhedsordningen skal føres to særlige konti, en for indskud og en for opsparet overskud. Endelig skal den skattepligtige for at kunne beregne et kapitalafkast opgøre et beregningsgrundlag herfor. Der vil blive udarbejdet et skema for disse særlige oplysninger.

6. Efter virksomhedsordningen skal virksomhedens indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler. Ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst indgår alle skattepligtige indtægter og udgifter, der er almindelig indkomst, dvs. både indtægter og udgifter, der efter personskatteloven vil indgå i opgørelsen af henholdsvis personlig indkomst og kapitalindkomst. Virksomhedsordningen påvirker således ikke de skattemæssige regler, der i øvrigt gælder for erhvervsmæssig virksomhed, f.eks. afskrivningsreglerne.

Har virksomheden overskud i et indkomstår, opdeles dette i kapitalafkast og i resterende overskud. Kapitalafkast er kapitalindkomst, der beskattes proportionalt med ca. 50 pct. Beskatningsprocenten varierer med den kommunale skatteprocent. Beskatning af en del af overskuddet som kapitalindkomst forudsætter, at virksomhedens kapitalforhold giver grundlag for at beregne et kapitalafkast. Kapitalafkastet svarer i princippet til en beregnet forrentning af den egenkapital, som indehaveren har investeret i virksomheden. Kapitalafkastet beregnes som en procentdel af et særskilt opgjort beregningsgrundlag. Den beregnede kapitalafkastsats opgøres en gang årligt. Ved beregningen anvendes en gennemsnitlig obligationsrente i de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår.

Da kapitalafkastsatsen svarer til en gennemsnitlig markedsrente indgår visse aktiver ikke i beregningsgrundlaget. De aktiver, der ikke indgår, er karakteriseret ved, at størstedelen af afkastet fremkommer gennem skattefrie kursgevinster og indekstillaeg. Når disse aktiver holdes uden for afkastgrundlaget sikres det, at beskatningen af virksomhedens overskud ikke påvirkes af, at de nævnte aktiver har et lavt skattepligtigt afkast. Selv om disse aktiver ikke medregnes ved opgørelsen af grundlaget for kapitalafkastningsberegningen, er der intet til hinder for, at de i øvrigt indgår i virksomheden.